

Františkovo slovo

č.85

Kardinál Müller: Nadějí lidstva je Ježíš Kristus, nikoli newyorská burza

Udělení zpovědní jurisdikce nás zaskočilo – říká P. Schmidberger z FSSPX

Skupina muslimů hlídala kostel při půlnoční

Velká Británie se zbavuje křesťanských symbolů

Papež: Ježíš nás brání před d'áblem usazeným u našich dveří

Videoposelství papeže Františka k úmyslům Apoštolátu modlitby

Kardinál Rai: Snažíme se muslimy mírnit, aby se nestali kořistí teroristických skupin

Zvláště v naší době máme hledat znamení, jež nám nabízí Bůh

Videoposelství Svatého otce k lednovému úmyslu apoštolátu modlitby

O správném duchovním rozlišování

Papež František: Boží objetí umlčí náš hřích

výtah hlavních myšlenek z promluv papeže Františka a zpráv z Vatikánu. Plné znění naleznete na stránkách Radio Vaticana.

Kardinál Müller: Nadějí lidstva je Ježíš Kristus, nikoli newyorská burza

Reforma římské kurie není program jediného papeže. Kurie je pomocným nástrojem církevní správy, není jádrem církve. **Jádro církve je tam, kde se slouží eucharistie, i kdyby to byl skrovný přístřešek v džungli.** Pozornost médií zaměřená na kurii a nikoli na evangelium svědčí o nepřiměřenosti, která vyžaduje změnu perspektivy. – To jsou úvahy kardinála Gerharda L. Müllera z rozhovoru, který poskytl německému časopisu *Die Zeit*.

Papežovi spolupracovníci v kurii musí být plni Petrova ducha a sloužit mu v osobnostech papežů. „Jedině ten, kdo navzdory všem svým slabostem může spolu s Petrem odpovědět Ježíšovi: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji“, může stát na straně jeho nástupce, papeže, se svými radami a úsudky“ – dodává kardinál Müller.

Prefekt Kongregace pro nauku víry se v obsáhlém rozhovoru zmiňuje o Františkově obraně chudých a jeho důrazu na to, že **„periferie z teologického hlediska není okrajem, nýbrž středem.** Naděje lidstva je v Ježíši Kristu, nikoli v newyorské burze,“ říká kardinál Müller. Odmítá rovněž obvinění z herezí, které určité katolické kruhy vyčítají papeži, kvůli některým „nešťastným, zavádějícím či nejasným“ formulacím. „Nejen z hlediska svého úřadu, ale i ze svého osobního přesvědčení musím odporovat,“ zdůraznil kardinál Müller. **Heretikem je z definice ten, kdo zatvrzele popírá některou zjevenou pravdou, kterou církev učí,**“ vysvětluje dále. „Papež František má svůj vlastní styl kázání a pastorační, který oslovuje miliony lidí. Mnohokrát však řekl, že všechna jeho prohlášení a gesta mají být interpretována v rámci katolického vyznání víry.“ Učitelství papeže a biskupů není Božímu slovu nadřazený, ale je v jeho službě, jak to konstatuje také dogmatická konstituce II. vatikánského koncilu o Božím zjevení,“ upřesňuje prefekt Kongregace pro nauku víry a dodává, že jeho instituce „slouží papeži v jeho úřadu, aby odvracela chyby ve víře“.

Udělení zpovědní jurisdikce nás zaskočilo – říká P. Schmidberger z FSSPX

„Věřím, že v blízké budoucnosti bude možné najít řešení pro návrat kněží a představených Bratrstva sv. Pia X. k plné jednotě,“ říká bývalý generální představený bratrstva P. Franz Schmidberger v rozhovoru pro Kathnews (Anian Christoph Wimmer, 17/12/2015). Přiznává, že byli všichni zaskočeni, když **papež rozhodl, že kněží bratrstva mohou zpovídat bez omezení všechny věřící.** „V diecézích jsme byli ohromeni tím, že kněžím, po léta považovaným za pomýlené, stojícím mimo církve a oceňovaným jako fundamentalisté, je nyní udělena pravomoc ke zpovídání a navíc autoritou Svatého otce,“ říká P. Schmidberger.

Jak se domnívá tento následovník arcibiskupa Marcela Lefebvra, povolení nejspíš nezůstane omezeno na Svatý rok. „Nemyslím, že by to odpovídalo papežově záměru. Možná budou následovat nějaká podobná gesta. Ale v dlouhodobé perspektivě jistě dojde k definitivnímu začlenění Bratrstva sv. Pia X. do nějaké kanonické struktury.“

Představený semináře „Herz Jesu“ v německém Zaitzkofen u Landshutu dodává, že papež jistě v bratrstvu vidí sílu, která může napomoci nové evangelizaci. „Naše dílo kromě toho odpovídá jeho výzvam k duchu chudoby. My totiž nedostáváme žádnou církevní ani státní podporu, nýbrž žijeme výlučně z velkodušnosti a darů věřících,“ podotýká. Pokud by papež skutečně pomýšlel na zřízení kanonické struktury pro následovníka arcibiskupa Lefebvra, P. Schmidberger vidí možnost spolupráce především ve formaci nové generace kněží, plných ducha víry a apoštolské horlivosti.

Skupina muslimů hlídala kostel při půlnoční

Francie. Skupina dvanácti muslimů se rozhodla držet stráž před kostelem během půlnoční mše svaté. Stalo se to v Lens na severu Francie, v kostele sv. Františka z Assisi. Idea vzešla od členů Federace muslimských sdružení regionu Nord-Pas-de-Calais a stala se symbolickým gestem, které místní křesťané s vděčností přijali. V závěru bohoslužby místní farář muslimské hlídce poděkoval a věnoval jí betlémské světlo. [Záznam události](#).

Sekretář Jednoty muslimských občanů v tomto regionu v televizním prohlášení dodal, že tímto gestem chtěli vyjádřit svou jednotu. „Jsme na jedné lodi. Pokud se tato loď potopí, potopíme se všichni. Pokud nás chtějí vyšinutí lidé zabít, budou nás muset zabít všechny společně.“

Velká Británie se zbavuje křesťanských symbolů

Britské železnice rozhodly, že odstraní obraz sv. Jana evangelisty z nového průčelí rochesterského nádraží, protože je „příliš křesťanský“. Nádraží bylo nedávno renovováno nákladem zhruba 35 milionů euro a projekt se inspiroval ikonografickou výzdobou městské katedrály, která byla vybudována v 7. století. Je tak druhou nejstarší v zemi po canterburské katedrále a přitahuje do města množství turistů, kteří používají zmíněné vlakové nádraží. Na obnově nádražní fasády se hlavní měrou podílela sedmačtyřicetiletá umělkyně Katayoun Dowlatshahi, která pochází z muslimské rodiny a nezastírá zklamání nad osudem svého díla. „Nemyslím, že to bylo správné rozhodnutí. Mělo by nám být umožněno oslavovat naše křesťanské dědictví“, soudí vitrážistka, kterou cituje dnešní vydání italského listu *Il Foglio* (2.1.2015). Politování nad krokem britských drah vyjádřil také rochesterský biskup James Langstaff: „**Nedomnívám se, že by tyto náboženské výjevy mohly urazit ostatní náboženské skupiny. Spíše by je mohly pohnout k větší úctě vůči naší víře**“, uvedl anglikánský biskup.

Protikřesťanské předsudky na britských ostrovech sílí, protože zmíněná epizoda je za poslední měsíc už druhou v pořadí. **V polovině prosince místní kina zakázala šedesátisekundový propagační šot na modlitbu Otče náš, který vyrobila anglikánská církev.** Podle agentury *Digital Cinema Media*, která kontroluje reklamní spoty v největších kinematografických řetězcích, hrozilo nebezpečí, že se daný snímek dotkne náboženského citění nekřesťanských diváků. Ateističtí návštěvníci kina by při poslechu nejznámější modlitby na světě mohli být pobouřeni, znělo odůvodnění. Zákaz šotu komentoval **zástupce generálního sekretáře Muslimské rady Velké Británie, šejk Ibrahim Mogra. Vyjádřil svůj údiv slovy: Vyzývám kohokoli, aby na této modlitbě našel něco urážejícího, a to včetně lidí, kteří nemají zvláštní náboženskou víru.**

3.1.2016

Papež: Ježíš nás brání před ďáblem usazeným u našich dveří

Nejméně třicet tisíc lidí přišlo dnes v poledne na Svatopetrské náměstí, aby si vyslechli pravidelnou nedělní promluvu Petrova nástupce, který mimo jiné řekl:

*„Evangelista neskryvá dramatickosti Vtělení Božího Syna a zdůrazňuje, že se **dar Boží lásky střetává u lidí s nepřijetím. Slovo je světlem, avšak lidé měli raději temnotu.** Zavřeli Božímu Synu dveře před nosem. To je tajemství zla, které strojí úklady našemu životu, což od nás vyžaduje bdělost a pozornost, aby nepřevážilo. V knize Geneze je krásná věta, která to umožňuje pochopit; **říká o zlu, že „je usazeno u dveří“** (srov. Gen 4,7). Běda nám, necháme-li jej vejít. Pak by totiž zavíralo naše dveře před druhými. Namísto toho **jsme povoláni otevřít naše srdce dokořán Slovu Boha – Ježíši – abychom se tak stali Jeho dětmi.***

Slavnostní začátek Janova evangelia se četl o Narození Páně a dnes je nám předložen znovu. Svatá Matka církev nás zve, abychom přijali Slovo spásy, tajemství světla. Přijmeme-li Jež, přijmeme-li Ježíše, porosteme v poznání Pána a v lásce k Němu se naučíme být milosrdní

jako On. Zvláště v tomto Svatém roce milosrdenství se přičiňme, aby se evangelium stávalo také v našem životě více tělem. **Chopit se evangelia, rozjímat jej a vtělit do každodenního života je ten nejlepší způsob, jak poznat Ježíše a přinášet Jej druhým.** To je posláním a radostí každého pokřtěného: ukazovat a dávat Ježíše druhým. Abychom to mohli dělat, musíme Jej poznat a mít Jej v sobě jako Pána svého života. On nás brání před zlem, před ďáblem, který je stále usazen u našich dveří, před naším srdcem a chce vejít.“

4.1.2016

Videoposelství papeže Františka k úmyslům Apoštolátu modlitby

Apoštolát modlitby přichází s novou iniciativou. Od 6. ledna bude seznamovat s úmysly Svatého otce formou krátkých videoposelství, vysvětluje mezinárodní ředitel Apoštolátu, jezuita o. Frederic Fornos.

“Myslím, že tyto videonahrávky nám mohou pomoci, abychom otevřeli srdce druhým lidem a problémům, které stojí před dnešním lidstvem. **Úmysly modlitby nejsou nic všeobecného, ale týkají se konkrétních mužů, žen a dětí.** Videoposelství budeme natáčet jednou za měsíc se štáby z celého světa, které jsou talentované a tvůrčí, a budeme je umisťovat také na všechny sociální sítě. **Bude v nich promlouvat sám papež, aby nám pomohl ke společné modlitbě na dané úmysly.** Dali jsme přednost tomu, aby papež mluvil španělsky – za doprovodu titulků v deseti jazycích. Je to jazyk jeho srdce, modlitby a důvěrného hovoru s Pánem.“

Papež František se při nedávné audienci pro dětské sbory svěřil se svým osobním závazkem do nového roku. Jak řekl, chce věnovat více času modlitbě a vyzval k ní také děti. Videoposelství tedy podporují úsilí Svatého otce?

“Ano, právě tak. Je to cesta, jak naplnit přání Svatého otce, které se může stát také naším přáním – modlit se spolu s ním za problémy lidstva, za poslání církve a za nový svět. Kupříkladu v měsíci lednu nám papež František navrhuje, abychom se modlitbou zapojili do mezináboženského dialogu. Je si totiž vědom, že úcta k druhému člověku je dnes opravdu důležitá kvůli míru ve světě. Žádá nás o modlitbu, aby upřímný dialog žen a mužů odlišných náboženství přinášel ovoce míru a spravedlnosti.“

Říká francouzský jezuita, který před rokem převzal vedení světové sítě modlitby na papežovy úmysly. Apoštolát modlitby za 170 let existence spojil více než 40 milionů věřících v celém světě.

4.1.2016

Kardinál Rai: Snažíme se muslimy mírnit, aby se nestali kořistí teroristických skupin

Krise mezi Iránem a Saúdskou Arábií, sunnity a šíity se dotýká křesťanů tohoto regionu. **O tom, jak tamější křesťané tuto situaci prožívají mluví maronitský patriarcha, kardinál Boutros Béchara Rai:**

„Bohužel tato krize škodí všem: křesťanům i muslimům. Bezbranní civilisté jsou nuceni utíkat z domovů. My se snažíme všem pomáhat a doufáme, že západní svět bude jednat podobně. **Je velmi snadné říci: Pojd'te k nám. Mnohem důležitější je však poskytnout jim pomoc, aby mohli zůstat ve své vlasti. Musíme zde zůstat, je to naše poslání. Soužití s muslimy je pro nás velmi důležité.**“

Jak chápat probíhající krizi? Co je za ní podle Vás?

„Již 1300 let existuje latentní konflikt mezi sunnity a šíity. Jsou tu však bohužel také zájmy mezinárodní i regionální. Ty regionální má Saúdská Arábie a Irán, dvě mocnosti, které chtějí každá mít vlastní politickou a ekonomickou strategii a ovládat Blízký východ. A tento politický kontrast se bohužel stal válečným konfliktem. Na mezinárodní úrovni pak existují spojenci jak Saúdské Arábie, tak Íránu, kteří mají zase svoje zájmy. Mohu říci, že v celé této válce vedené v Sýrii, Iráku, Jemenu – a nedej Bůh nyní i Saúdské Arábii – jsou ve hře mezinárodní a lokální zájmy, politické, ekonomické a strategické. Zdrojem všech těchto pohrom je neřešená palestinská krize. Dokud mezinárodní společenství nevyřeší izraelsko-palestinský konflikt, nebudeme mít na Blízkém východě mír.“

Jaké jsou praktické důsledky této situace ve zdejších regionu?

*„Důsledkem je destrukce jednotlivých zemí, jejich kultur, identit a lidí. My křesťané jsme během 1400 let soužití s muslimy na Blízkém východě navzdory všem peripetiím **vedli do života mírnost**. Dnes se vše hroutí. Přesto tady **chceme zůstat a pomáhat muslimům žít umírněně, aby se nestali kořistí teroristických a fundamentalistických organizací**. Víme, že tyto organizace jsou podporovány a udržovány politicky, penězi a zbraněmi, ze zemí, které mají v tomto regionu svůj vliv a svoje zájmy. Taková je pravda bez okolků.“*

Co s tím a co by bylo žádoucí?

„Je třeba stále – jako to činí Svatý otec – mobilizovat všechny lidi dobré vůle, aby naléhali na zastavení válek. Svatý otec od začátku říká, že jde o obchod se zbraněmi. A to je pravda o všech těchto válkách. Je třeba pozvedat hlas k radě bezpečnosti OSN a říkat, že je třeba zastavit války. Válka nic nevyřeší, nýbrž vede k další válce. Požadujeme tedy, aby byl pozvedán hlas. Bohužel je však slyšet pouze hlas papeže Františka. Žádná země nemluví o míru, žádná země nemluví o zastavení války.“

6.1.2016

Zvláště v naší době máme hledat znamení, jež nám nabízí Bůh

Slova proroka Izaiáše – určená svatému městu Jeruzalém – nás volají, abychom **vyšli ze své uzavřenosti, vyšli ze sebe a rozpoznali zář světla**, které osvětluje náš život: „Vstaň, rozsvít se, neboť vzešlo tvé světlo a Hospodinova velebnost září nad tebou“ (Iz 60,1). Tímto „tvým světlem“ je Pánova sláva. Církev si nesmí nalhávat, že má svoje vlastní světlo.

Připomíná to krásným výrokem svatý Ambrož, když přirovnává církev k měsíci: „Církev je vskutku jako měsíc... nesvítí vlastním světlem, ale tím Kristovým. Svítí světlem Slunce spravedlnosti, takže může říci: »Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus«“ (Hexameron, IV, 8, 32). Kristus je pravým světlem, které září. Církev dovede osvětlovat život lidí a národů do té míry, do jaké je zakotvena v Něm a do jaké se nechává osvětlovat od Něho. **Proto sv. Ambrož a svatí otcové chápalí církev jako mysterium lunae.**

Potřebujeme toto světlo, které přichází shůry, abychom koherentně odpověděli na obdržené povolání. Zvěstování Kristova evangelia není jedním z mnoha rozhodnutí, která můžeme přijmout, a není to ani žádná profese. **Misionářství není pro církev proselytismem.** Pro církev je misionářství výrazem samotné její podstaty, neboť je Bohem osvětlována a odráží Jeho světlo. V tom spočívá její služba. Není jiné cesty. **Misie jsou jejím povoláním. Odrážet Kristovo světlo – to je služba církve.** Kolik lidí od nás očekává toto misionářské nasazení, protože potřebují Krista, potřebují poznat Otcovu tvář.

Mudrci, o nichž mluví Matoušovo evangelium, jsou živým svědectvím skutečnosti, že semena pravdy jsou přítomna všude, protože jsou darem Stvořitele, který volá všechny, aby v Něm uznali dobrého a věrného Otce. **Mudrci představují lidi, kteří pocházejí ze všech koutů**

země a jsou přijímáni do Božího domu. Vzhledem k Ježíši už neexistuje žádná různost rasy, jazyka a kultury; v tomto Dítěti nachází celé lidstvo svoji jednotu. A církve má za úkol rozpoznávat a jasně nechávat vyjít najevo onu touhu po Bohu, kterou v sobě chová každý člověk. Toto je služba církve: světlem, které odráží, umožňovat, aby touha po Bohu, kterou každý nosí v sobě, vycházela najevo. **Stejně jako mudrci žijí také dnes mnozí lidé s „nepokojným srdcem“, jež se ptá, ale nedostává se mu jistých odpovědí. To je nepokoj Ducha svatého, který hýbe srdcem.** Také oni hledají hvězdu, která ukazuje cestu k Betlému.

Kolik jen hvězd na nebi září! A přece mudrci našli jednu novou, odlišnou, která pro ně zářila nejméně. Dlouho zkoumali velkou knihu nebes, aby našli odpověď na otázky svého neklidného srdce a nakonec se jim ukázalo světlo, hlas Ducha svatého, který působí ve všech lidech. Tato hvězda je proměnila. Dala jim zapomenout na každodenní starosti a vydali se hned na cestu. Dopřáli sluch onomu hlasu, který je z jejich nitra nabádal sledovat světlo, jež jim umožnilo najít židovského krále v nuzném betlémském domě.

Toto vše je pro nás ponaučením. Prospěje nám dnes opakovat otázku, kterou si kladli mudrcové: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě a proto jsme se mu přišli poklonit“ (Mt 2,2). **Zvláště v naší době jsme vybízeni hledat znamení, která nám Bůh nabízí, s vědomím, že vyžadují naši snahu, abychom je rozluštili a tak pochopili Jeho vůli.** Jsme vyzváni odebrat se do Betléma, abychom našli Dítě a Jeho Matku. Následujme světlo, které nám nabízí Bůh! I maličké světlo. Hymnus z dnešního breviáře říká o mudrcích *lumen requirunt lumine* – světlo světlem vyhledali. To světlo, jež vyzařuje tvář Krista, plného milosrdenství a věrnosti. **A jakmile k Němu dojdeme, klaňme se Mu z celého srdce, a podejme Mu svoje dary: svoji svobodu, svůj rozum a svoji lásku.** Pravá moudrost se skrývá ve tváři tohoto Dítěte. **Tady, v jednoduchosti Betléma, spočívá syntéza života církve.** Tady je zdroj onoho světla, které ve světě přitahuje každého člověka k Sobě a národům ukazuje cestu k pokoji.

Videoposelství Svatého otce k lednovému úmyslu apoštolátu modlitby

Papež František dnes představil lednové úmysly apoštolátu modlitby zvláštním [videoposelstvím](#), kterým se bude k věřícím obracet pravidelně vždy začátkem měsíce. Tyto úmysly se totiž obměňují každý měsíc a jsou vždycky dva: všeobecný a misijní. K nim se pak v různých církevních provinciích připojuje úmysl místních biskupů.

Všeobecný úmysl na leden tedy zní: **Aby upřímný dialog žen a mužů odlišných náboženství přinášel ovoce míru a spravedlnosti.**

Misijní úmysl: aby se prostřednictvím dialogu a bratrské lásky s přispěním Ducha Svatého překonala rozdělení mezi křesťany. Úmysl našich biskupů: ať se ve Svatém roce milosrdenství umíme společně modlit s nekatolickými křesťany a naslouchat slovu Božímu s vědomím vlastních chyb a hříchů a s lítostí nad nimi.

Petrův nástupce dnes představil svoje lednové úmysly takto:

*„Většina lidí na této planetě se prohlašuje za věřící, což by mělo vést k dialogu mezi náboženskými vyznáními. Jedině dialogem budeme moci eliminovat intoleranci a diskriminaci. **Mezináboženský dialog je nezbytnou podmínkou míru ve světě. Nikdy se za to nepřestávejme modlit a spolupracovat při tom s těmi, kdo smýšlí jinak.** Chcete učinit něco smysluplného? Svěřuji vám tedy s důvěrou úmysl své modlitby na tento měsíc, totiž modlit se za to, aby upřímný dialog mezi muži a ženami různých náboženských vyznání přinášel ovoce míru a spravedlnosti. **Mnozí smýšlí odlišně a cítí jinak.** Hledají Boha anebo nacházejí Boha různými způsoby. Někteří se označují za **agnostiky**, nevědí, zda Bůh existuje či nikoli. Jiní se prohlašují za **ateisty**. V tomto množství a v tomto širokém spektru náboženských vyznání **existuje jediná jistota, že jsme všichni Božími dětmi.**“*

O správném duchovním rozlišování

Skutky milosrdenství jsou jádrem naší víry v Boha – kázal papež František v kapli Domu sv. Marty, kde po vánoční přestávce sloužil dnes mši opět za účasti skupinky věřících. Komentoval liturgické čtení z prvního listu svatého Jana (1 Jan 3,22-4,6) a mimo jiné poukázal na **nezbytnost vystříhat se světského smýšlení a duchů, které nás vzdalují od Boha, jenž se pro nás stal tělem.**

„Zůstávejte v Bohu“ – od tohoto tvrzení apoštola Jana odvíjel papež svoji promluvu. „Zůstávat v Bohu – řekl – je něco jako dech či styl křesťanského života. Křesťanem je ten, kdo zůstává v Bohu, má Ducha svatého a nechává se od Něho vést. **Apoštol Jan však zároveň říká, abychom »nevěřili každému duchu«, ale »zkoumali duchy, zdali jsou z Boha«.** To je pravidlo každodenního života, jemuž nás Jan učí.“

Co to však znamená »zkoumat duchy«? – zeptal se papež. „Nejedná se o nějaké přízraky – precizoval – **a znamená to zkoušet či nahlížet, co se děje v mém srdci.** Co je kořenem toho, co nyní pociťuji, a odkud to pochází? Znamená to podrobit zkoušce a zkoumat, zda to, co pociťuji, přichází od Boha anebo odjinud, od antikrista.“

Zesvětštění – pokračoval papež František – je duch, který nás vzdaluje od Ducha Božího, jenž nám umožňuje zůstávat v Pánu. Co je však kritériem správného rozlišování toho, co se děje v naší duši? – zeptal se František znovu. Apoštol Jan – pokračoval papež – nám dává jedno jediné kritérium: **»Každý duch, který vyznává, že Ježíš přišel jako Mesiáš v těle, je z Boha, ale žádný duch, který Ježíše nevyznává, není z Boha«.**“

*„Kritériem je Vtělení. Mohu v sobě cítit spoustu i dobrých věcí, dobrých myšlenek. **Ale pokud mne tyto dobré myšlenky, tyto pocity nepřivádějí k Bohu, který se stal tělem, nevedou mne k bližnímu, k bratrovi, pak nejsou z Boha.** Proto Jan začíná tuto pasáž svého listu slovy: »Toto je Boží přikázání: abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovali.«“*

„Můžeme vypracovat spoustu pastoračních plánů – pokračoval papež – vytvářet nové metody, jak se přiblížit lidem, ale pokud se neubíráme cestou Boha, který přišel v těle, Božího Syna, který se stal člověkem, aby s námi putoval, nejsme na cestě dobrého ducha, nýbrž antikrista, světského smýšlení, ducha tohoto světa.“

*„V životě najdeme spoustu lidí, kteří se zdají duchovní. Co je to však za duchovního člověka, když nemluví o prokazování skutků milosrdenství? Proč? Protože právě skutky milosrdenství jsou tím, co je konkrétní na našem vyznávání Božího Syna učiněného tělem: navštěvovat nemocné, dávat jíst tomu, kdo nemá nic, pečovat o skartované... **Proč skutky milosrdenství? Protože každý náš bratr, jehož máme mít rádi, je tělem Kristovým. Bůh se stal tělem, aby se s námi ztotožnil. A ten, kdo trpí, je trpící Kristus.**“*

„Nevěřte hned každému duchu, buďte pozorní – zdůraznil papež – zkoumejte duchy a zkoušejte, zda jsou opravdu z Boha. Služba bližnímu – pokračoval Petrův nástupce – služba bratrovi a sestře, kterým se něčeho nedostává, a může to být třeba i rada, moje uši připravené naslouchat – to jsou znamení toho, že se ubíráme cestou dobrého ducha, tedy cestou Božího Slova, které se stalo tělem.“

*„Prosme dnes Pána o milost poznávat správně, co se děje v našem srdci, co se nám líbí, co se mne nejvíce dotýká. Zda je to duch Boží, který mne vede, abych sloužil druhým, anebo duch světa, který krouží kolem mne, mojí uzavřenosti, mého sobectví a mnohého dalšího. **Prosme o milost poznávat, co se děje v našem srdci.**“*

Papež František: Boží objetí umlčí náš hřích

Nikoli veškerá láska přichází od Boha, avšak Bůh je „pravou láskou“. Tuto myšlenku vyslovil papež František při svém dnešním ranním kázání v kapli Domu sv. Marty. Bůh miluje stále a miluje jako první, nehledě na to, jací jsme hříšníci, pokračoval Svatý otec.

Láska a soucit. Jak odlišně je vnímají Bůh a člověk, zamýšlel se papež nad čtením z prvního listu svatého apoštola Jana (1 Jan 4,11-18). Jeho pisatel dlouze uvažuje nad dvojím základním přikázáním víry – lásce k Bohu a lásce k bližnímu. Láska sama o sobě je krásná, ujišťoval papež, je nádherné milovat. Upřímná láska ovšem sílí a roste v darování vlastního života.

"Slovo »láska« se používá tak často, že ani nevíme, co přesně znamená. Co je to láska? Někdy míníme romantickou lásku televizních seriálů, ale ta jako láska nevypadá. Jindy se zase může láskou jevit vzplanutí pro nějakého člověka, které později vyhasne. Odkud tedy pochází pravá láska? »Každý, kdo miluje, je zrozen z Boha, protože Bůh je láska«. Apoštol neříká: »Každá láska je Bůh«, nýbrž »Bůh je láska«."

Jan vyzdvihuje **jeden z rysů Boží lásky: miluje jako první.** Důkazem je evangelní výjev rozmnožení chlebů (Mk 6,34-44), který nám předkládá dnešní liturgie. „Ježíš uviděl velký zástup lidí a pojal ho s nimi soucit“, což není totéž jako projev lítosti, upřesnil papež. Ježíšova láska k lidem, kteří jej obklopují, ho totiž vede k útrpnosti a účasti na jejich životech. Můžeme vypočítat tisíce příkladů této Boží lásky, které nikdy nepředchází lidská láska. Zacheus, Natanael, ztracený syn, vyjmenoval papež František.

"Když máme něco na srdci a chceme Pána požádat o odpuštění, On už nás očekává, aby nám je udělil. Nynější Rok milosrdenství je také časem tohoto vědomí – víme, že Pán na každého z nás čeká. Proč? Nechce nic víc, než nás obejmout a říci: Synu, dcero, miluji tě. Dopustil jsem, aby pro tebe ukřižovali mého Syna. To je cena mé lásky a to je dar z lásky."

„Pán mne očekává, chce, abych mu otevřel bránu svého srdce“. Tím si stále máme být jistí, naléhal papež František. A pokud by nás zneklidňovalo, že nejsme hodni Boží lásky, tím lépe, zdůraznil. **Pán nás totiž očekává takové, jací jsme. Nikoli takové, jací bychom měli být podle toho, co se říká.**

*"Jděme tedy za Pánem se slovy: Ty však, Pane, víš, že tě miluji. Nebo, pokud se na to necítíme, řekněme: Ty, Pane, víš, že tě toužím milovat, ale jsem velký hříšník, velká hříšnice. On pak učiní totéž, co udělal s marnotratným **synem**, který prohýřil všechnu majetek. **Nestrpí, abys dokončil větu, a umlčí tě svým objetím.** Objetím Boží lásky."*